

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

સુકરા મહતો

વિ.

વિરુદ્ધ બાસદેવ કુમાર મહતો અને અન્ય

૦૨/૦૪/૧૯૭૧

[સી. એ. વૈદ્યલિંગમ અને એ. એન. રે, ન્યાયમૂર્તિઓ]

ભારતીય દંડ સંહિતા, કલમ ૪૯૯ નવમો અપવાદ-બદનક્ષીનો આરોપ-

નવમા અપવાદની અંદર આવવા માટે આરોપીએ સાબિત કરવું પડશે કે તેણે

સફાવનાથી અથવા પોતાના હિત અથવા બીજા કોઈના હિતના રક્ષણમાં

નિવેદન આપ્યું હતું-સફાવના માટેના ઘટકો.

પ્રતિવાદીઓ અને અપીલકર્તા વચ્ચે બિહારમાં કેટલીક કૃષિ જમીન અંગે ફોજદારી કાર્યરીતી સંહિતા કલમ ૧૪૪ હેઠળ કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી.આ જમીન બે ભાઈઓ કર્મા અહિર અને ફૈઝુ અહિરના નામે નોંધવામાં આવી હતી.અપીલકર્તા ભૂતપૂર્વનો પૌત્ર હતો.પ્રથમ પ્રતિવાદી અને તેના ભાઈએ જમીન પર તેની બીજી પત્ની દ્વારા ફૈઝુ અહિરના પુત્રો તરીકે દાવો કર્યો હતો.બંને પક્ષોને કારણ દર્શાવવા માટે બોલાવવામાં આવ્યા હતા.અપીલકર્તાએ કારણ દર્શાવતા પ્રથમ પ્રતિવાદી અને તેના ભાઈને ઉપપત્નીથી જન્મેલા ફૈઝુ અહિરના ગેરકાયદેસર પુત્રો તરીકે વર્ણવ્યા હતા.ઉપરોક્ત બદનક્ષીકારક નિવેદન આપવા બદલ અપીલકર્તા સામે ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી.અરજદારે દોષિત ન હોવાનો દાવો કર્યો હતો.ટ્રાયલ મેજિસ્ટ્રેટ આ નિવેદનને ખોટું અને બદનક્ષીકારક ગણાવ્યું હતું અને અપીલકર્તાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૫૦૦ હેઠળ દોષિત ઠેરવ્યો હતો.એડિશનલ જ્યુડિશિયલ કમિશનરે દોષિત ઠેરવ્યો હતો.પટના હાઈકોર્ટે પુનરાવર્તનમાં અપીલકર્તાની અરજીને ફગાવી દીધી હતી.વિશેષ રજા દ્વારા

આ અદાલત સમક્ષ અપીલમાં, વિચારણા માટેનો પ્રશ્ન એ હતો કે શું અપીલકર્તા ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૯ના નવમા અપવાદના લાભનો દાવો કરી શકે છે.

જણાવે છે કે:નવમા અપવાદના ઘટકો એ છે કે આરોપ સદ્ભાવનામાં હોવો જોઈએ, બીજું આરોપ તેને બનાવનાર વ્યક્તિની અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિની સુરક્ષા માટે અથવા જાહેર હિત માટે હોવો જોઈએ.આ બધા વાસ્તવિકતાના પ્રશ્નો છે.[૩૩૨ડી]

સદ્ભાવનાનો આરોપ લગાવનાર વ્યક્તિએ એ હકીકત સ્થાપિત કરવી પડશે કે તેણે આરોપ લગાવતા પહેલા તપાસ કરી હતી અને તેણે તે દર્શાવવા માટે કારણો અને તથ્યો આપવાના રહેશે કે તેણે યોગ્ય કાળજી અને ધ્યાન સાથે કામ કર્યું હતું અને આરોપ સાચો હોવાનું સંતોષ થયો હતો.નિવેદનના સત્યનો પુરાવો કલમ ૪૯૯ ના પ્રથમ અપવાદ તરીકે નવમી અપવાદનું તત્વ નથી.નવમી અપવાદમાં આરોપ લગાવનાર વ્યક્તિએ સાબિત કરવું પડશે કે

તેની પૂછપરછમાં યોગ્ય કાળજી અને ધ્યાન આપવામાં આવ્યું હતું અને આમ તે સંતુષ્ટ હતો કે આરોપ સાચો હતો.તેનો ભાર પૂછપરછ, કાળજી અને ઉદ્દેશ્ય પર હોય છે, વ્યક્તિલક્ષી સંતોષ પર નહીં.[૩૩ ૨એફ-જી]

હર્મજન સિંહ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય, [૧૯૬૫]૩ એસસીઆર ૨૩૫ અને ચમન લાલ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય, એઆઈઆર ૧૯૭૦ એસસી ૧૩૭૨ પર આધાર રાખ્યો હતો.

વર્તમાન કેસમાં એવું દર્શાવવા માટે કોઈ પુરાવા નહોતા કે આરોપ લગાવતા પહેલા અપીલકર્તાએ સદ્ભાવનાથી કોઈ તપાસ કરી હતી.અપીલકર્તાએ આરોપ લગાવતા પહેલા યોગ્ય કાળજી અને ધ્યાન આપ્યું ન હતું.અપીલકર્તાએ કાળજી અને સાવધાની સાથે કામ કર્યું ન હતું અને બીજું કે અપીલકર્તા પ્રતિવાદી સાથે સંબંધિત હતો અને ત્રીજું કે અપીલકર્તા દ્વારા કોઈ તપાસ કરવામાં આવી ન હતી તે હકીકતના તારણોને કારણે, અપીલકર્તા સદ્ભાવના હોવાનો દાવો કરી શક્યો ન હતો.[૩૩૩ C]

માત્ર એટલા માટે કે કાર્યવાહી બાકી છે, તે વર્તમાન કેસમાં પ્રકૃતિના નિવેદનો લાદવા માટે કોઈ વ્યક્તિ માટે ખુલ્લી રહેશે નહીં.તેમાં શીર્ષકનો કોઈ પ્રશ્ન સામેલ નહોતો.જો શીર્ષક સામેલ હોય તો પણ તે પોતે જ વ્યક્તિને બદનક્ષીભર્યું નિવેદન આપવા માટે હકદાર બનાવશે નહીં અને પછી દલીલ કરશે કે તે હિતના રક્ષણ માટે હતું.આરોપ લગાવનાર વ્યક્તિના હિતનું રક્ષણ એ દર્શાવીને સ્થાપિત કરવું પડશે કે આરોપ પોતે જ તેને બનાવનાર વ્યક્તિના હિતનું રક્ષણ હતું.વર્તમાન કેસમાં પ્રશ્ન એ હતો કે જમીનનો કબજો કોના હાથમાં હતો.કોઈ વ્યક્તિ બદનક્ષીકારક ઉશ્કેરણીજનક વસ્તુઓ ફેંકીને ફોજદારી કાર્યરીતી સંહિતા કલમ ૧૪૪ હેઠળ કાર્યવાહીમાં કબજો નકારવા અથવા પ્રતિકાર કરવા માટે ખુલ્લી રહેશે નહીં અને પછી વ્યાજના રક્ષણનો લાભ લેવાનો દાવો કરશે નહીં.[૩૩૩જી]

તે મુજબ અપીલ નિષ્ફળ થવી જોઈએ.

ક્રિમિનલ એપેલેટ જ્યુરિસડીક્શન:

ફોજદારી અપીલ નંબર ૫૩ / ૧૯૬૮.

ક્રિમિનલ રિવિઝન નંબર ૧૭૩૪/૧૯૬૭ માં પટના હાઈકોર્ટના

૩૦/૧૦/૧૯૬૭ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી વિશેષ રજા દ્વારા અપીલ.

અપીલકર્તા માટે ગણપત રાય.

પ્રતિવાદી નંબર ૧ માટે ડી. ગોબર્ધન અને રામ દાસ ચઢ્ઢા.

ડી. ગોબર્ધન, પ્રતિવાદી નંબર ૨ માટે.

અદાલતનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ રે દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.—આ પટના

હાઈકોર્ટના તારીખ ૩૦/૧૦/૧૯૬૭ ના ચુકાદા અને આદેશની વિશેષ મંજૂરી

દ્વારા અપીલ છે, જેમાં ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ, પ્રથમ વર્ગ, રાંચી દ્વારા પસાર

કરવામાં આવેલી દોષિતતા અને સજાને સમર્થન આપતા પ્રથમ વધારાના

ન્યાયિક કમિશનર, રાંચીના તારીખ ૩૧/૦૭/૧૯૬૭ ના ચુકાદા સામે

ફોજદારી પુનરીક્ષણ અધિકારક્ષેત્રમાં અરજીને ફગાવી દેવામાં આવી

છે. અપીલકર્તાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૫૦૦ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં

આવ્યો હતો અને ૫૦૦ રૂપિયાનો દંડ અને ડિફોલ્ટમાં ત્રણ મહિના માટે સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી.

બિહાર રાજ્યના રાંચી જિલ્લાના હાત્મા ગામમાં કેટલીક જમીન અંગે પ્રતિવાદીઓ અને અપીલકર્તા વચ્ચે ફોજદારી કાર્યરીતી સંહિતા કલમ ૧૪૪ હેઠળ કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી.આ જમીન બે ભાઈઓ કર્મા અહિર અને ફેઝુ અહિરના નામે નોંધવામાં આવી હતી.અપીલકર્તા કર્મા અહિરનો પૌત્ર છે.ફેઝુ અહિરને તેમની પ્રથમ પત્નીથી બે પુત્રો હતા.બંને તેમના જીવનકાળ દરમિયાન મૃત્યુ પામ્યા હતા.પ્રતિવાદી અને તેના ભાઈ સહદેવ મહતોએ આ જમીન પર તેની બીજી પત્ની દ્વારા ફેઝુ અહિરના પુત્રો તરીકે દાવો કર્યો હતો.જેના કારણે બંને પક્ષો વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો.ફોજદારી કાર્યરીતી સંહિતા કલમ ૧૪૪ હેઠળ કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી.બંને પક્ષોને કારણ દર્શાવવા માટે બોલાવવામાં આવ્યા હતા.અપીલકર્તાએ કારણ દર્શાવતા બસદેવ મહતો

અને તેમના ભાઈ સહદેવ મહતોને ઉપપત્નીથી જન્મેલા ફેઝુ અહિરના ગેરકાયદેસર પુત્રો ગણાવ્યા હતા.

ફરિયાદી પક્ષનો કેસ એ હતો કે ફરિયાદીનો સાળો નવેમ્બર, ૧૯૬૫માં પેટા-વિભાગીય અધિકારીની અદાલતમાં હાજર હતો જ્યારે અપીલકર્તાના વકીલે પેટા-વિભાગીય અધિકારી સમક્ષ રજૂઆત કરી હતી કે પ્રતિવાદી અને તેનો ભાઈ ઉપપત્નીથી જન્મેલા ફેઝુ અહિરના ગેરકાયદેસર પુત્રો છે.ત્યારબાદ ફરિયાદીએ અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા લેખિત નિવેદનની પ્રમાણિત નકલ મેળવી હતી.ત્યારબાદ ફરિયાદીએ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી.ફરિયાદીનો કેસ એ હતો કે ફેઝુ આહિરે ૪૦ વર્ષ પહેલાં યાદવ સમુદાયમાં પ્રચલિત રિવાજ અનુસાર સગાઈ સ્વરૂપમાં વિધવા શ્રીમતી સૌની સાથે લગ્ન કર્યા હતા.તે તેની પરિણીત પત્ની તરીકે ફેઝુ અહિર સાથે રહેતી હતી અને સમુદાય દ્વારા તેની સાથે આવો જ વ્યવહાર કરવામાં આવતો હતો.અપીલકર્તા અને તેના ભાઈનો જન્મ લગ્નના ઘણા સમય પછી થયો હતો

અને તેઓ ફેઝુ અહિરના કાયદેસરના પુત્રો હતા.ફરિયાદીએ આક્ષેપ કર્યો હતો કે અપીલકર્તાએ ફરિયાદી અને તેના ભાઈને અપમાનિત કરવા અને બદનામ કરવા માટે આ નિવેદનો આપ્યા હતા.

અરજદારે દોષિત ન હોવાનો દાવો કર્યો હતો.તેમનો બચાવ એ હતો કે લેખિત નિવેદનોમાં આપેલા નિવેદનો સાચા હતા.અપીલકર્તાએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તેણે આ હકીકત જાહેર કરવી પડી હતી કારણ કે પ્રતિવાદી અને તેના ભાઈએ અપ્રમાણિક રીતે તે મિલકત પર દાવો કર્યો હતો જેના પર તેમનો કોઈ અધિકાર નહોતો.

હકીકતના તારણો આ છે.ફેઝુ આહિરે સૌની સાથે સાગાઈ સ્વરૂપમાં લગ્ન કર્યા હતા.પ્રતિવાદી ફેઝુ અહિરનો કાયદેસર પુત્ર હતો.આ તારણો પર મેજિસ્ટ્રેટે ચુકાદો આપ્યો હતો કે લેખિત નિવેદનમાં આપેલા નિવેદનો ખોટા અને બદનક્ષીકારક હતા.અપીલકર્તાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૫૦૦ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો.

છોટા નાગપુર, રાંચીના પ્રથમ એડિશનલ જ્યુડિશિયલ કમિશનરે અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલની સાંભળ્યા કરી અને દોષિત ઠેરવવાને સમર્થન આપ્યું અને સજાની પુષ્ટિ કરી.એડિશનલ જ્યુડિશિયલ કમિશનરે એવું માન્યું હતું કે અપીલકર્તાએ સદ્ભાવનાથી કામ કર્યું હોવાનું દર્શાવવા માટે કોઈ મૌખિક પુરાવા રજૂ કર્યા નથી.અપીલકર્તા કેસ નંબર GR ૭૭૫/૬૫ માં પ્રતિવાદીની જુબાનીની પ્રમાણિત નકલ પર આધાર રાખે છે.ત્યાં પ્રતિવાદીને તે કેસમાં એક પ્રશ્ન પૂછવામાં આવ્યો હતો કે શું ફેઝુ આહિરે ઉપપત્ની રાખી હતી અને શું તે ઉપપત્નીનો પુત્ર હતો.પ્રતિવાદીએ જવાબ આપ્યો કે તેને ખબર નથી કે ફેઝુ અહિર ઉપપત્ની રાખે છે અને તે ઉપપત્નીનો પુત્ર છે.કેસ નંબર GR ૭૭૫/૬૫ માં પ્રતિવાદીના આ પુરાવા પર ન્યાયિક કમિશનર સમક્ષ અપીલકર્તા વતી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે પ્રતિવાદીએ એ સૂચનને સ્પષ્ટ રીતે નકારી કાઢ્યું નથી કે ફેઝુ આહિરે ઉપપત્ની રાખી હતી અને તે ઉપપત્નીનો પુત્ર હતો, અને તેથી, અપીલકર્તાએ દ્વેષપૂર્ણ વર્તન કર્યું ન હતું.ન્યાયિક કમિશનરે એવું માન્યું હતું કે તે કેસમાં પ્રતિવાદીનો સંપૂર્ણ

પુરાવો એ હતો કે પૂરન અને જીતુ તેના સાવકા ભાઈઓ હતા અને જવાબો એ બતાવવા માટે પૂરતા હતા કે તે ઉપપત્નીનો પુત્ર હોવાના સૂચનનો ઇનકાર કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રતિવાદીને ખબર ન હતી તે જવાબનો અર્થ એ નથી કે તેણે સૂચન સ્વીકાર્યું અથવા નકાર્યું નહીં.

વર્તમાન કેસમાં સંબંધિત જોગવાઈ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૯નો નવમો અપવાદ છે. કલમ ૪૯૯ બદનક્ષી સાથે સંબંધિત છે. કલમ ૫૦૦ બદનક્ષી માટે સજા સૂચવે છે. કલમ ૪૯૯માં નવ અપવાદો છે. આ નવ અપવાદ એવા કિસ્સાઓ છે જેમાં કોઈ બદનક્ષી નથી. નવમો અપવાદ વર્તમાન કેસને આવરી લે છે અને તે નીચે મુજબ છે:—

“બીજાના ચરિત્ર પર આરોપ લગાવવો એ બદનક્ષી નથી, જો કે આરોપ તેને બનાવનાર વ્યક્તિના અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિના હિતોના રક્ષણ માટે અથવા જાહેર હિત માટે સફાવનાથી કરવામાં આવે.

નવમા અપવાદના ઘટકો એ છે કે આરોપ સદ્ભાવનાથી લગાવવો જોઈએ;
બીજું, આરોપ તેને બનાવનાર વ્યક્તિના હિતના રક્ષણ માટે અથવા અન્ય
કોઈ વ્યક્તિના હિત માટે અથવા જાહેર હિત માટે હોવો જોઈએ.સદ્ભાવના એ
હકીકતનો પ્રશ્ન છે.તે બનાવતી વ્યક્તિના હિતનું રક્ષણ પણ એવું જ છે.જાહેર
હિત પણ હકીકતનો પ્રશ્ન છે.ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૯ના નવમા
અપવાદ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે, આ અદાલતે ભારતીય દંડ સંહિતાની
કલમ ૪૯૯ના નવમા અપવાદ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે કહ્યું હતું કે તે
શોધવું પડશે કે કોઈ વ્યક્તિએ યોગ્ય કાળજી અને ધ્યાન સાથે કામ કર્યું છે કે
કેમ.આ અદાલતે કહ્યું હતું કે "સરળ માન્યતા અથવા વાસ્તવિક માન્યતા પોતે
પૂરતી નથી.અપીલકર્તાએ બતાવવું જોઈએ કે તેના વિવાદિત નિવેદનમાં
માન્યતા તર્કસંગત આધાર ધરાવતી હતી અને તે માત્ર એક આંધળી સરળ
માન્યતા નહોતી.ત્યાં જ યોગ્ય કાળજી અને ધ્યાનનું તત્વ મહત્વપૂર્ણ ભૂમિકા
ભજવે છે ".સદ્ભાવનાનો આરોપ લગાવનાર વ્યક્તિએ એ હકીકત સ્થાપિત
કરવી પડશે કે તેણે આરોપ લગાવતા પહેલા તપાસ કરી હતી અને તેણે તે

દર્શાવવા માટે કારણો અને તથ્યો આપવાના રહેશે કે તેણે યોગ્ય કાળજી અને ધ્યાન સાથે કામ કર્યું હતું અને આરોપ સાચો હોવાનું સંતોષ થયો હતો.નિવેદનના સત્યનો પુરાવો કલમ ૪૯૯ ના પ્રથમ અપવાદ તરીકે નવમી અપવાદનું તત્વ નથી.નવમી અપવાદમાં આરોપ લગાવનાર વ્યક્તિએ સાબિત કરવું પડશે કે તેની પૂછપરછમાં યોગ્ય કાળજી અને ધ્યાન આપવામાં આવ્યું હતું અને આમ તે સંતુષ્ટ હતો કે આરોપ સાચો હતો.તેનો ભાર પૂછપરછ, કાળજી અને ઉદ્દેશ્ય પર હોય છે, વ્યક્તિલક્ષી સંતોષ પર નહીં.

ચમન લાલ વિરુદ્ધ પંજાબ રાજ્ય કેસમાં નવમી અપવાદમાં સદ્ભાવના સાથે કામ કરતી આ અદાલતે કહ્યું હતું કે "સદ્ભાવના અને પ્રામાણિકતા સ્થાપિત કરવા માટે પહેલા એ જોવું પડશે કે કયા સંજોગોમાં પત્ર લખવામાં આવ્યો હતો અથવા શબ્દો ઉચ્ચારવામાં આવ્યા હતા; બીજું, શું કોઈ દ્વેષ હતો; ત્રીજું, અપીલકર્તાએ આરોપો લગાવતા પહેલા કોઈ તપાસ કરી હતી કે કેમ; ચોથું, તેણે કાળજી અને સાવધાની સાથે કામ કર્યું હોવાના સંસ્કરણને સ્વીકારવાના

કારણો છે કે કેમ અને અંતે અપીલકર્તાએ સદ્ભાવનાથી કામ કર્યું હોવાની સંભાવના છે કે કેમ".

આ અદાલતના ચુકાદાઓમાં નિર્ધારિત આ પરીક્ષણો દ્વારા ન્યાય કરવામાં આવે તો વર્તમાન કેસમાં હકીકતના તારણો એ દર્શાવે છે કે આરોપ લગાવતા પહેલા અપીલકર્તાએ સદ્ભાવનાથી કોઈ તપાસ કરી હતી અને આરોપ લગાવતા પહેલા અપીલકર્તાએ યોગ્ય કાળજી અને ધ્યાન આપ્યું ન હતું તે દર્શાવવા માટે કોઈ પુરાવા નથી. અપીલકર્તાએ કાળજી અને સાવધાની સાથે કામ કર્યું ન હતું અને બીજું કે અપીલકર્તા પ્રતિવાદી સાથે સંબંધિત હતો અને ત્રીજું કે અપીલકર્તા દ્વારા કોઈ તપાસ કરવામાં આવી ન હતી તે હકીકતના તારણોને કારણે, અપીલકર્તા સદ્ભાવના હોવાનો દાવો કરી શક્યો ન હતો.

નવમી અપવાદમાં બીજો ઘટક એ છે કે વ્યાજની સુરક્ષા માટે આરોપ લગાવવાનો છે. નવમા અપવાદમાં ધ્યાનમાં લેવાયેલ હિતનું રક્ષણ એ છે કે સંદેશાવ્યવહારને એવા વિષય પર પ્રામાણિક બનાવવો જોઈએ જેમાં

સંદેશાવ્યવહાર કરતી વ્યક્તિને રસ અથવા ફરજ હોય અને જેની સાથે સંદેશાવ્યવહાર કરવામાં આવે છે તે વ્યક્તિને અનુરૂપ હિત અથવા ફરજ હોય.નવમા અપવાદનું ઉદાહરણ (અ) તે વિચારને દર્શાવે છે:

“એ, એક દુકાનદાર, બીને કહે છે, જે તેનો વ્યવસાય ચલાવે છે-‘જ્યાં સુધી તે તમને તૈયાર પૈસા ન આપે ત્યાં સુધી ઝેડને કંઈ ન વેચો, કારણ કે મને તેની પ્રામાણિકતા વિશે કોઈ અભિપ્રાય નથી’.એ અપવાદની અંદર છે, જો તેણે પોતાના હિતોના રક્ષણ માટે સદ્ભાવનાથી ઝેડ પર આ આરોપ લગાવ્યો હોય.

ફોજદારી કાર્યરીતી સંહિતા કલમ ૧૪૪ હેઠળ કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી.માત્ર એટલા માટે કે કાર્યવાહી બાકી છે, તે વર્તમાન કેસમાં પ્રકૃતિના નિવેદનો લાદવા માટે કોઈ વ્યક્તિ માટે ખુલ્લી રહેશે નહીં.તેમાં શીર્ષકનો કોઈ પ્રશ્ન સામેલ નહોતો.જો શીર્ષક સામેલ હોય તો પણ તે પોતે જ વ્યક્તિને

બદનક્ષીભર્યું નિવેદન આપવા માટે હકદાર બનાવશે નહીં અને પછી દલીલ કરશે કે તે હિતના રક્ષણ માટે હતું. આરોપ લગાવનાર વ્યક્તિના હિતનું રક્ષણ એ દર્શાવીને સ્થાપિત કરવું પડશે કે આરોપ પોતે જ તેને બનાવનાર વ્યક્તિના હિતનું રક્ષણ હતું. વર્તમાન કેસમાં પ્રશ્ન એ હતો કે જમીનનો કબજો કોના હાથમાં હતો. કોઈ વ્યક્તિ બદનક્ષીકારક ઉશ્કેરણીજનક વસ્તુઓ ફેંકીને ફોજદારી કાર્યરીતી સંહિતા કલમ ૧૪૪ હેઠળ કાર્યવાહીમાં કબજો નકારવા અથવા પ્રતિકાર કરવા માટે ખુલ્લી રહેશે નહીં અને પછી વ્યાજના રક્ષણનો લાભ લેવાનો દાવો કરશે નહીં.

ઉચ્ચ અદાલતે પુનરાવર્તન અરજીને ફગાવી દીધી હતી અને ન્યાયિક કમિશનરના ચુકાદા અને આદેશમાં દખલ ન કરી હતી. અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને રદ કરવામાં આવે છે.

અપીલ બરતરફ.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.